

VĚZEŇ A MRAVENEC

Jeden muž byl odsouzen na dvacet let do vězení. Jeho největším problémem bylo, jak zabít čas. Po několika měsících uvěznění si všiml, že pod omítkou jeho cely se to stále hemží mravenci. Pozoroval je a zkoušel s nimi různé věci. Jeden mravenec se mu zdál obzvlášť nadaný, a tak se vězeň rozhodl, že ho bude učit.

Stálo ho to spoustu trpělivosti, ale po pěti letech mravenec poslouchal jeho příkazy. Tančil výborně na vlásku a dělal dvojité salto. Za dalších pět let se podivuhodný a už trochu přestárlý mraveneček naučil zpívat všechny taneční písně, které muž znal. Za dalších pět let už mravenec mluvil perfektně čtyřmi světovými jazyky. Právě se začal učit pátý jazyk, když vězeň propustili.

Ten strčil mravence do tašky a doufal, že tento úžasný tvoreček pomůže svému pánovi vydělat velký balík peněz.

Když vyšel z vězení, zamířil napřed do hospody, aby se napil. Pak ale nevydržel pokušení, aby se se svým nadaným mravencem nepochlubil. Položil ho na lavici a zavolal na hospodského:

„Podívej se na toho mravence!“

Hospodský se dlouho nerozmýšlel a mravence zamáčkl se slovy: „Promiňte, pane.“

Tolik rodičů a vychovatelů věnuje tolik námahy a trpělivosti výchově dětí. Pak stačí okamžik a výsledek vši té námahy je zmařen. Protože se často objeví neblahý hospodský. A je určitě lehčí vycvičit slony než mravence.

B. Ferrero: Příběhy pro potěchu duše

CO MÁ VĚTŠÍ CENU

Kdysi žil jeden dobrý a zbožný brahmín, který se živil jen almužnami věřících. Jednoho dne ho napadlo: „Půjdu prosit o almužnu oblečený jako chudý nedotknutelný.“

Tak si kolem pasu uvázal hadr, jako to dělají párijové, ti nejchudší v Indii. Ten den ho nikdo nepozdravil a nikdo mu nedal almužnu. Vydal se na trh, do chrámu, ale nikdo na něj slovem nepromluvil.

Druhý den se brahmín oblékl podle své kasty – do bílého oděvu, hedvábného turbanu a vyšívané vesty. Lidé ho zdravili a dávali mu peníze pro jeho potřebu i pro chrám.

Když se vrátil domů, svlékl se, položil šaty na židli a hluboce se jim uklonil. Pak řekl: „Blaze vám, šaty! Blaze vám! Nejctihodnější na zemi jsou jistě šaty, nikoli člověk, který je nosí.“

***

Cirkus, který postavili na kraji vesnice, začal při představení hořet. Klaun, už oblečený a nalíčený na své číslo, se rozběhl pro pomoc. Udýchaně dorazil na návěs a začal prosit vesničany: „Pojďte honem na pomoc! Cirkus hoří!“

Ale lidé považovali šaškův křik za chytrý trik, kterým se snaží přilákat lidi na představení, a tak tleskali a smáli se až k slzám.

„Jestli ten oheň nezastavíme, přeskočí přes pole se zralou pšenicí až do vesnice!“ Klaun marně volal a zapřísahal lidi, aby šli na pomoc, a marně vysvětloval, že to není žádný reklamní výstup ani trik, ale hořká skutečnost.

Jeho pláčem jen sílil smích a výkřiky: „Bravo! Jsí opravdový herec!“ Tak se oheň nerušeně šířil dál – shořel cirkus i celá vesnice.

Proč vidíme šaty, a ne lidi? Věříme kravatám, a nikoli myšlenkám. A mladí si často berou za manžela nebo za manželku šaty, a ne člověka...

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 5 4. července 2021

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 5. 7. – 18. 7. 2021

5. 7. Po	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy
KO	08.30 za † Žofii Szlahetka, syna Kazimíra, manželku Cecilii a celý rod
6. 7. Út	KA 18.00 za † Jiřího Lukse a jeho sourozence
7. 7. St	– – –
8. 7. Čt	KA 08.00 za farníky
9. 7. Pá	KA 18.00 za zdraví a dary Ducha Svatého pro Marii
10. 7. So	KA 18.00 za † Libuši Jónovou
11. 7. Ne	15. neděle v mezidobí
KO	08.30 za † Jiřího
12. 7. Po	– – –
13. 7. Út	KA 18.00 za † P. Jindřicha Tomička
14. 7. St	KA 08.00 za farníky
15. 7. Čt	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
KA	08.00 za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Čamajovu
16. 7. Pá	KA 18.00 na úmysl dárcé
17. 7. So	KA 18.00 za farníky
18. 7. Ne	16. neděle v mezidobí
KO	08.30 za † Jaroslava Tichého a manželku
CH	15.00 na úmysl

JAKÁ JE PERSPEKTIVA ONLINE BOHOSLUŽEB?

První, co mě při této otázce napadá, je vědeckost, že žijeme v době, kdy je přenos bohoslužeb takto snadný, a že se dostanou i k těm nejposlednějším. Křesťanská média zareagovala rychle a skvěle dokázala odpovědět na potřeby, které se objevily s příchodem pandemie. Také si myslím, že ve většině případů přispěla k lepšímu prožití této doby. Dodávala sílu a povzbuzovala tam, kde nebyl možný osobní kontakt.

V nápaditosti a flexibilitě v odpovídání na aktuální potřeby lidí je to možné srovnat například s Pavlovými listy, které také komunitám, kde Pavel nemohl osobně být, sloužily k modlitbě a povzbuzení. Právě nápaditost a pozornost k duchovním potřebám lidí mohou dát směr dalšímu uvažování, jak dále. Byla by škoda, kdyby si teď začaly přenášené bohoslužby s těmi reálně navštěvovanými konkurovat. Oba světy, tedy konkrétní reálné farnosti a média, by se měly opět snažit podobně pružně a nápaditě odpovědět na duchovní potřeby lidí v době po pandemii. Pokud média budou jen stereotypně prodlužovat přenášení mší, protože se to v době pandemie osvědčilo, zrazují právě tu nápaditost a flexibilitu, ve které se osvědčily. Pokud naopak farnosti budou předpokládat, že teď se věřící jaksí samospádem vrátí do kostelních lavic, že se nic proměňovat nemusí a vše mů-

že být jako dříve, dokazují tím, že je pandemie vlastně minula, že prošla kolem a že se jí nenechaly nijak proměnit a nic z ní nezískaly.

Věřící, sledující mše svaté z různých míst v Česku, učinili zkušenost, která je mnohdy vzácná. Je důležité se ptát, co je přesně na přenášených mších oslovovalo. Možná to byla blízkost v jejich samotě, možná kázání, které se dalo poslouchat. Zřejmě také pohodlnost, protože nebylo třeba vycházet z vlastní ulity. Mše s osobní účastí mohou na to dobré, co lidé při přenášených mších prožívali, skvěle navázat. Může to být pobídka, aby i při mši v kostele bylo možné zakusit blízkost společenství a že jde při společné modlitbě i o mě a mé potřeby. Možná je to pobídka pro kazatele, aby svoji službu lépe připravili. Odpovídat flexibilně, nápaditě a pozorně na potřeby přicházejících lidí. Podobně média. Čím by mohla jejich skvělá služba přenosů bohoslužeb pokračovat? Možná hlubším uváděním do liturgie Božího slova, které se dá prožít doma před prožitím mše svaté v kostele ve farnosti nebo po ní. Sám také přesně nevím. Je bych řekl, že hlavní směr se nám ukáže, budeme-li se snažit nápaditě a s pozorností odpovědět na potřeby konkrétních věřících.

P. Josef Prokeš

PŘÍBĚH FARMÁŘE O ŠTĚSTÍ

Byl jednou jeden farmář, který žil v horách. Byl to chudý muž, podobně jako ostatní farmáři, kteří žili v jeho sousedství. Ale díky houževnatosti a pracovitosti se mu podařilo koupit si koně. Radoval se z toho. Farmáři z okolí mu záviděli, ale přesto přišli a blahopřáli mu.

Říkali mu: „Přejeme ti, abys měl s tímto koněm hodně štěstí.“

Ale on odpověděl: „Štěstí, neštěstí, kdo ví, co z toho bude.“

Čas plynul a stalo se, že kůň farmáři utekl. Byla to pro něho velká rána. Farmáři z okolí přišli za ním a říkali: „To je neštěstí.“ Ale farmář odpověděl: „Neštěstí, štěstí, kdo ví?“

Po čase se koník vrátil. Ale ne sám, přivedl

s sebou šest hříbat. A tak měl farmář najednou místo jednoho koně koní sedm. Sousedé za ním znovu přišli a znovu mu blahopřáli a říkali: „Máš štěstí.“

A farmář znovu odpověděl: „Štěstí, neštěstí, kdo ví?“

Jednoho dne se farmářův syn pokusil osedlat jedno z hříbat, aby ho zkrotil. Ale koník chlapce shodil, ten spadl na skálu a polámal si kosti.

A opět přišli okolní farmáři a říkali: „Jaké neštěstí.“

A farmář znovu odvětil: „Štěstí, neštěstí, kdo ví?“

BŮH DAL ČLOVĚKU „SRDCE“

Bůh stvořil člověka podobného sobě a dal mu „srdce“, které je schopné lásku přijímat i dávat. Ale nejen to. Učinil ho schopným milovat tak, jak miluje sám, božsky. Nespokojil se s tím, že lidské stvoření zahrnul laskavostí a učinil ho milým, ale dal mu schopnost vzbuzovat city, které nejsou jen lidské. A to je největší známkou jeho božské lásky k člověku.

Stvořitel si svou schopnost milovat neponechal zárlivě pro sebe, nýbrž se o ni podělil se svým stvořením. Větší lásku už by Bůh nemohl projevít! To je také důvod, proč je láska nejdůležitějším „příkázáním“, protože se jedná spíše o dar než o příkázání. Nejvíce božské lásky člověk zakouší, když skutečně miluje Božím způsobem. Tolik, že ho učiní schopného milovat, jak miluje on sám!

Bůh v Bibli ukazuje svůj postoj k člověku i jako vztah muže a ženy, vztah nekonečné zamilovanosti.

Pro Boha to není jednoduchý vztah. Jeho vyvolená ho stále znovu podvádí, stále znovu hledá své štěstí a naplnění mimo tento manželský svazek. Ale Bůh to jinak neumí, než že je věrný. Jeho láska jako by stále jen rostla a

V té době byla válka a všichni mladíci museli narukovat. Když přišli do farmářova domu vojáci, aby odvedli syna, a viděli, že má polámané kosti, na vojnu ho nevzali.

A teď bych se vás chtěl zeptat: Bylo to neštěstí, bylo to štěstí? Kdo ví?

Poučení z této historky: bez ohledu na okolnosti, ve kterých žijeme, Bůh může využít všechny situace, aby nám dal něco krásného. Ať už žijete v jakýchkoliv okolnostech, nikdy je nenazývejte neštěstím.

Podle knihy E. Velly: *Ježíš – lékař duše i těla*

stávala se o to rozhodnější, oč hlubší jsou naše odchody, čím dál od něho odcházíme. Jádrem křesťanské víry je vztah lásky. Tak Bůh popisuje víru – jako vztah dvou zamilovaných osob, spojených nerozlučně a navždy. Jsou jedno tělo.

Mnohdy míváme sklony omezovat víru na pár nějakých zásad, na nějaký světonázor, na samotné Desatero, na morální principy. Jako bychom byli stále spíše přitahováni k nějakým kamenným deskám s příkázáními, než k Srdci, které je do nás zamilované, které je z lásky probodené a nesmírně štědré. Tohle Srdce nabízí lásku v nekončícím a neomezeném množství.

*Prosíme tě, Ježíši,
vysvobod' nás od naší nevěrnosti,
dej nám nově nalézt čistotu vztahu s tebou,
daruj nám věrnost a lásku v takové míře,
jakou jsme schopni pojmout.*

Podle knihy Zeviny-Cabra:
Lectio Divina na každý den v roce